

GLAZBA NA 69.DLJI: YUYA OKAMOTO I ROBERT KULEK

PROŽIVLJENO, SUVERENO I OSMIŠLJENO!

Piše: Sanja Dražić

U četvrtak, 19. srpnja, Knežev dvor je po prvi put otvorio vrata 69. Dubrovačkim ljetnim igrama. I to slavno i na visokoj festivalskoj razini! Riječ je o recitalu – formi koja, u pravilu, ne izaziva veliki interes osim kad se radi o vrhunskim umjetničkim imenima. Japanski violončelist Yuya Okamoto i američki pijanist litvanskog porijekla Robert Kulek, nisu bili posebno najavljivani i reklamirani, a priredili su nam pravo glazbeno iznenađenje. Stoga svatko tko se dvoumio: doći ili ne doći na ovaj koncert – pa odustao, stvarno je pogriješio. Jer, bila je to odlična večer violončela i

Gotovo neprimjećeni u najavi, Yuya Okamoto i Robert Kulek podigli su publiku „na noge“

klavira s vrlo atraktivnim programom.

Yuya Okamoto ima 24 godine. Do sada nije nastupao u Hrvatskoj a od osvojenih nagrada najsvježije je drugo mjesto na prošlogodišnjem Natjecanju kraljice Elizabete u Briselu. Okamoto je zajedno s Kulekom izveo

dvije sonate, onu u C-duru op. 119 S. Prokofjeva te Franckovu u A-duru (u originalu napisanu za violinu i klavir koju je za ovaj sastav preradio L. Rose). Osim ta dva veebna djela, program su činile i Beethovenovih Sedam varijacija na temu „Kod muškaraca koji osjećaju ljubav“ i Schumannovih Fantazijskih skladbi op. 73 u kojima violončelo može biti zamijenjeno klarinetom. Zaključit ćete da je riječ o raznolikom i zahtjevnom programu koji rijetko imamo prilike čuti.

Razmještaj izvođača na ovom koncertu davao je neuobičajenu sliku. Naime, Okamoto je sjedao na podiju – što je rijetko za Knežev dvor! – koji nije bio postavljen boč-

no od klavira već u produžetku klavijature, tako da je ledima bio potpuno okrenut Kuleku. Tako se Okamoto i Kulek nisu mogli pogledati i komunicirati izrazom lica, ali, savršeno su funkcionirali! Fascinantno, tim više, što je ovo bio njihov prvi zajednički nastup uopće. A Yuya Okamoto svira s lakoćom i bez napora, i

u njegovom vođenju solističke dionice nema greške. Međutim, nisu to samo intonativno savršeno izvedene note i fraze. Pokazao je veliku dozu muzikalnosti, profinjenosti, uživljenosti te intelektualne staloznosti. Zvuk violončela bio je plemenit i sonorant i primjerno se slagao s klavirskom dionicom. Vješt kao prat-

nja i ravnopravan sudionik gdje to partitura nalaže, pijanist Kulek nam je isto tako posvjedočio da je vrstan umjetnik! Publika je na svaku točku odlično reagirala pa su izvođači dodali Meditaciju iz Massenetove opere Thaïs. Opet u duhu čitave večeri: muzikalno, suptilno, proživljeno i nadasve suvereno i osmišljeno.